

آیا میتوان بفاعل قتل فیر عمدی که دارای پروانه رانندگی هیباشد از جهت عدم هارت کیفر داد یا نه؟

جای شک و تردید نخواهد بود که بزه قتل غیر عمدی عنواناً قتلی است که برخلاف قانون واقع میگردد وفاعل آن بهیچوجه و تحت هیچ عنوانی قصدقتل و یا ایندی احده را نداشته و نخواهد داشت و فقط فاعل بخاطر فعلی که بنفسه برخلاف قانون است وبلغاظ حفظ وصیانت جامعه جرم شناخته شده و کیفر باقتضای نوع تصادف بفاعل داده میشود و بس.

وچون مقتنيین برای بزه‌های ناشیه ازوقوع تصادفات وسایط نقلیه موتوری زمینی و آبی که همواره مورد ابتلاء و یکی از مهمترین مسائل امور جنحه و جنائی کشور بوده و در ماده ۱ قانون تشديد مجازات رانندگان مصوب ۱۳۲۸ برای انجام فعل فاعل و قایع را درنظر گرفته که عبارت است از ۱ - بیاحتیاطی ۲ - عدم مهارت راننده (اعم ازوسایط نقلیه زمینی یا آبی) ۳ - یا متصلی وسیله موتوری ۴ - یا عدم رعایت نظمات دولتی واقع شود که با وجود بودن آن وقایع وسایط میتوان بفاعل کیفر جنحه داد و هرگاه بزه‌های فاعلین قتل غیر عمدی طوری باشد که توأم با کیفیات مشدده مندرجه در ماده ۲ قانون مذکور باشد کیفر فاعلین از درجه جنحه بدرجه جنایت شدید میشود و اصولاً شرائطی را که مقتنيین در ماده ۲ قانون مذکور پیش بینی نموده چنانچه آن شرائط با وقایع مندرج در ماده ۱ قانون شدید مجازات رانندگان توأم شد کیفر فاعل قهرآ شدید خواهد گردید و آن شرایط عبارت است از:

- ۱ - مست بودن راننده ۲ - نداشتن پروانه ۳ - یا زیادتر از سرعت متر حرکت کردن راننده ۴ - دستگاه موتوری را با وجود عیب و نقص کار میکانیکی بکار اندختن ۵ - در محلهاییکه برای عبور پیاده رو علامات مخصوص گذاشده شده مراعات ننمایند ۶ - از محلهاییکه عبور ممنوع گردیده است رانندگی نموده باشد.

که باوجود بودن یکی از شرایط مذکور در ماده ۲ قانون تشديد مجازات رانندگان کیفر فاعل تشديد میگردد. مثلاً اگر قتل غیر عمدی راننده موتوری در اثر سیر فوق العاده اتومبیل که از حدود نظمات اداره راهنمائی و رانندگی شهر بانی کل تجاوز کرده و یا اینکه راننده ای با خوردن مقداری مشروب و مست شدن در پشت رل اتومبیل قرار گیرد و اقدام

قتل غیرعمدی

برانندگی نماید پس علیهذا در صورت بروز تصادف و حادثه مسئول بوده وبهیچوجه عنز او وجاهاً من الوجوه مسموع خواهد بود زیرا راننده با اهمال دروظیفه رانندگی حداقلی تسامح و غفلت را نموده است که در واقع فاعل مستحق کیفر شدید خواهد بود حال برگردایم باصل مقصود و موضوع و بینیم عدم مهارت در رانندگی صرفاً شامل حال کسانی خواهد بود که قادر پروانه لازم از مقامات قانونی باشند یا آنکه میتوان با تعییم دادن آن شامل حال کسانی هم که دارای پروانه لازم از مقامات قانونی میباشند نمود در اینجا ابتدا باید به نکته مهم توجه نمود که اصولاً رانندگی هم فناست و هم علم زیرا درباره جنبه میکانیکی اتومبیل و ادوات وابزار اتومبیل بحث ها و کتاب های علمی نوشته شده که ما غالباً از بحث درباره آن خودداری نموده و فقط از جنبه فنی آن باید گفت که فن رانندگی از جهه ممارست و تمرینات مستد کافیه ساییان دراز بوجود می آید و صاحبان گواهینامه های درجه یکم رانندگی برونق نظامات اداره راهنمائی و رانندگی شهریانی های کشور باید از عهده امتحانات فنی و علمی رانندگی اتومبیلهای بزرگ و کامیون و سایر اتومبیلهای بخوبی برآیند تا آنکه بتواند عهده دار وظیفه خطیر و مهم رانندگی گرددند و احیاناً ممکن است کسانی که برای آموختن فن رانندگی بدون معیت مریان و متخصصین و آموزگاران صلاحیتدار فن آزادانه در خیابانهای وسیع و پرجمعیت تهران یا شهرهای درجه اول کشور حرکت کنند اگر در چنین موقعی تصادفاتی رخ دهد قطعاً خود نوآموزان فن که اقدام برانندگی نموده اند مشمول میباشند نه مؤسسان و آموزگاران صلاحیتدار آنها در اینمورد نوآموزان فن باید بکیفر شدید از نظر عدم مهارت و فقد پروانه لازم محکوم گرددند.

اکنون با توضیح و تاویلی که درباره صاحبان فن رانندگی و دارندگان پروانه داده شد باید بینیم منظور و مقصود و اضعین قانون تشید مجازات رانندگان آبادارند گان پروانه از حیث عدم مهارت معطوف خواهد شد یانه بعیله نگارنده مقصود اساسی و اصلی قانون گذار با در نظر گرفتن روح مواد ۱ و ۴ قانون تشید مجازات رانندگان میتوان استنباط نمود و کسانی را که دارای پروانه رانندگی اعم از درجه یکم و دوم همکانی میباشند در صورتیکه فاعل قتل غیر عمدى شوند و با امکان باینکه پروانه ابرازی دراثر خدشه و تزویری که در آن شده باشد و یا اساساً و صحیحاً صدور یافته باشد و مصون از جعل و تزویری باشد ولی در موقع صدور پروانه متصدی کار باهمال در انجام وظیفه در تشخیص مهارت و دادن پروانه از باب سهو و خطأ و یا فعل و انفعالات مادی و معنوی و یا زد و بند و یا تحت تأثیر توصیه و اعمال نفوذ اربابان قدرت واقع شده باشد که بحکم عمومات و اصول کلی و منطق صریح و واضح مواد ۱ و ۱۰ قانون مذکور که میگویند.

ماده ۱ « هرگاه قتل غیرعمدی بواسطه بیاحتیاطی یا عدم مهارت راننده «اعم

قتل غیر عمدی

از وسایط نقلیه زمینی یا آبی » و یا متصدی وسیله موتوری با عدم رعایت نظمات دولتی واقع شود مجازات مرتكب از دو سال تا سه سال حبس تأدیبی و غرامت از پنج هزار ریال
الی پنجاه هزار ریال خواهد بود «

ماده ۱۰ - « هر یک از مأمورین دولت که متصدی تشخیص مهارت و دادن گواهینامه رانندگی هستند اگر بکسی که واجد شرایط رانندگی نبوده پروانه پدهند از سه ماه تا یک سال حبس تأدیبی و بانفصال از خدمت دولت محکوم خواهند شد و همین مجازات مقرر است درباره کسانی که گواهینامه مزبور را مورد استفاده قرار دهند ».

در چنین موردی نیز با التفات و توجه به نحوه تصادف و وقوع حادثه میتوان با دعوت کارдан و متخصص رسمی فن و تشخیص عدم علم فاعل بزه درامر رانندگی اتومبیل کیفر مقرر در مواد بالا را درباره او مجری داشت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی